



לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה



לעילוי נשמת
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: ימי השובבי"ם

פרשת וארא

בס"ד | גליון מס' 516

באיזו שניה ניתן ליצור נס רפואי?

שובו בנים שובבים!

עיבוד נתונים מהיר, המצאות טובות והברקות גאונות - צריך להתחיל בשימור עיניו, בשימור קדושתו, באכסחת צלילותו.

בימי השובבי"ם, בהזדמנות השנתית להתקדש, נחיל משמירת העיניים. להתבונן מה קורה לנו כשאנו רואים ראייה אסורה, מה מתרחש כשמעלים צילום בעייתית אל המוח. הריקבון שבמראה, האיסור שבתמונה - עוברים באלפית שניה אל המוח, משבשים אותו, הורסים אותו, אוכלים כל חלקה טובה.

שמירת העיניים היא מצוות עשה מהתורה, ולא תתור'. היא מחייבת אותנו בכל זמן, לשמור על העיניים, למנוע מהן כל ראייה אסורה. הבה נשמור את העיניים, ונזכה לשמור על קדושה מיטבית, ולהפוך את המוח שלנו לכלי מבריק ועוצמתי, שיוכל לנתח, לזכור, לעבד, לחשוב וללמוד בצורה הטובה ביותר!

נס בהחלטה של רגע!

המרכז הרפואי 'סורוקה' בבאר שבע, בנין סבן, היחידה לטיפול נמרץ ילדים בקומת הקרקע. מוחץ לחדר הרופאים המתין ר' משה בדריכות, כוסס את ציפורניו בעצבנות. כבר שעה ארוכה חלפה מאז פונתה לכאן בתו החולה בשל הידרדרות פתאומית במצבה, ועדיין הבדיקות לא הסתיימו, ולא ברור אם וכיצד יוכלו לייצב את מצבה הבריאותי הרעוע...

לפתע נפתחה הדלת, ופרופסור עטוי חלוק לבן פנה אליו, והסביר כי אל גופה של בתו החולה חדר חיידק, ונוצר זיהום רציני ומסוכן. אלא שהתרופה המוזרקות דרך הווריד אזלה בדיוק היום, וכדי לזרז את הטיפול - כדאי שישע בעצמו למרכז הרפואי 'איכילוב' בתל אביב, ויביא משם את התרופה.

ר' משה נבהל מהחדשות הקשות, אך התעשת מיד: 'הרגע אני יוצא לתל אביב, הן כל אשר לאיש יתן בעד חיי בתו!' - אמר לרופא, ומיהר לצאת. בדרך עבר ליד מיטת בתו החולה, ששכבה ללא ניע, חיוורת ומונשמת. 'אני יוצא לתל אביב להביא לה תרופה' - אמר לרעייתו, 'הוולוואי שזה יועיל לייצב את מצבה הקשה' - הביע תקווה נואשת, כשהוא רץ להספיק את האוטובוס הקרוב שיוצא לתל אביב...

כתושב עיירה קטנה כאופקים, העיר הגדולה היתה זרה ומוזרה לו. עד כאן איכשהו הסתדר, כעת נאלץ להיעזר כדי להבין איך מתקדמים בטבור העיר הסואנת, כשאלפים רצים מסביב והוא רק מחפש את הדרך המהירה ביותר שתוביל אותו למרכז הרפואי 'איכילוב', שאל את האנשים, הציץ בשלטים שלפניו כשלפתע נתקל בשלט ענק ומואר - - -

'מלכות! זקק לו לבו. זו מלכות, אל תציץ אפילו!'

תמונה לא צנועה התנוססה שם, על השלט. תמונה ענקית, צבעונית, מושכת מאוד את המבט. הוא נתקל בה בזוית עינו, אך היטה את ראשו הצידה, ועצם עיניו בגבורה. שניה וחצי נמשך מאבק האיתנים, רק הוא עם עצמו, בינו לבין עצמו...

באותו רגע, נזכר כי לא מזמן שמע מרב נודע, ציטוט מהספה"ק 'שומרי אמונים' שם כתוב כי רגעי המאבק על טהרת העיניים, השניות בהן יהודי נלחם לעצום את

אנו מצויים כעת בשבועות בהם עוסקת התורה בגאולת בני ישראל ממצרים, החל מתיאורי הגלות הקשה, מכות מצרים, הגאולה המופתית, הנס הגדול בקריעת ים סוף ומעמד מתן תורה. זהו פירוט קצר ולא ממצה של מה שנקרא בתורה בשבועות אלה, המסמלים את היציאה מהמקום הנמוך והקשה ביותר - גלות מצרים האפילה, לרוממות מעלת היהדות הנפלאה - המתבטאת בהיותנו העם הנבחר מקבלי התורה.

שבועות אלו, חשפו המקובלים, הינם מתנה יקרת ערך, שבכל שנה ושנה יכול כל יהודי להתקדש בהם, להתרומם ממצבו - גם אם הוא נחות וכואב, להתקדש בקדושה עצומה ולזכות לאור היהדות שיאיר בנשמתו. אין אלו תיאורים בלבד,

ספרי המקובלים מלאים בציטוטים נוקבים וברורים על מעלת הימים האלה, וכמה כדאי לנצלם להתקדש ולטיהר, לשוב בתשובה ולחיות חיי קדושה מזהירים.

המקום המרכזי ביותר בגופנו, שעל קדושתו וטהרתו עלינו לשמור ולהקפיד, הוא המוח. כאיבר המרכזי ביותר בגוף, המפקד העליון של כל האיברים ומעבד הנתונים הראשי שלנו, חשיבות נקיונו וטהרתו של המוח היא קריטית. הן המוח הוא המנהל והמפקד, על פיו ישק דבר והוא המערכת האוטומטית המנהיגה אותנו, וכדי להתחיל להתקדש - יש להתחיל במוח דווקא, לפעול לרוממו ולטהרו.

בעולם הרפואי, מוקדשת החשיבות העליונה למוח, כי הוא ה'מעבד' המרכזי והשרת המרכזי של חיינו. לכן מוקדשת חשיבה רבה לשמירת בריאותו ואיכותו כדי שיוכל לבצע את מגוון תפקידיו הקריטיים. הן המוח מבין ומנתח ומאכסן את מה שאנו קוראים ולומדים, ובהמשך - כשנזדקק למידע אותו למדנו, קראנו, או שמענו - תפקיד המוח לקלוט שאותו מידע מהעבר ולחוננו לעכשיו, ולכן הוא מעלה אותו מוחיק הזיכרון, מעבד את הנתונים באופן גאוני ומפעיל אותנו בהתאם.

הגורם בעל ההשפעה המרובה ביותר על המוח ותפקודו, הוא זוג העיניים. לא לחינם העיניים הן האיבר הקרוב ביותר למוח, יש בכך אמירה על השפעת מה שאנו רואים ומביטים על התהליכים המתרחשים בעומק המוח. חז"ל אמרו כי העיניים ראות והלב חומד, והיינו שראיית העיניים משפיעה ביותר על הרצונות והשאיפות שלנו, כלומר - מה שאנו רואים הופך לשאיפה, לרצון, למשהו שמתחברים אליו.

העיניים מצלמות אלפי תמונות בשניה, ובלי שום עזרה טכנולוגית - מעבירות את הצילום היישר אל המוח. שם הנתונים המתקבלים מעובדים ונבחנים, והתמונות הנשלחות מצמד המצלמות שבפנינו - הופכות למשפיעות על המחשבה, על המעשים, על התהליכים שלנו. כשאדם רואה מעשה, פעולה, או מראה, מיד הדבר מסווג אצלו כטוב או רע, ראוי לחיקוי או מודל לבידול, משהו חיובי או שלילי. התהליך כולו לוקח אלפית השניה, וזה חלק מרכזי מהשכלול במוח האנושי!

דווקא לכן, כדי לשפר את ביצועי המוח ולהפוך אותו למועיל יותר, צריך להתחיל מהעיניים, הגורם המשפיע עליו ביותר. מי שרוצה לזכות להתעלות בתורה, לזכור את לימודו, לחיות את תורתו, להרגיש קירבת אלוקים כשהתורה תופסת מקום מרכזי בחייו, צריך להתחיל בשמירת העיניים. מי שרוצה מוח מפותח, זיכרון איכותי,

מצוה לפרסם! סגולה בדוקה לעורר רצון לקדושה, לטבול לעילוי נשמת

הרה"ח הקדוש רבי פתחיה סעלישער בן הר"ר יוסף יונה הי"ד רזנברג
מזקני חסידי בעלזא, נעקרה"ש בשנות הזעם - י"ג בסיון תש"ד

לעילוי נשמת

ר' שלמה פרץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשטיט (אריאל)
ת.נ.צ.ב.ה.

עיניו ולשמור את טהרת מוחו - אלו רגעים נדירים ויקרים, בהם נוצר חיבור חזק ואמיץ בינו לאביו שבשמים. לכן, ברגעים הללו כל שערי שמים נפתחים בפניו, כל מה שיבקש יתקבל עד כסא הכבוד, כל משאלותיו תתמלאנה לטובה!

הוא החליט לנצל את ההזדמנות, עצם את עיניו בחוזקה, התעלם מהשאון הסואן מסביבו, והתרכז בתפילה נרגשת על נפש בתו, על מחלתה הקשה וההידרדרות הפתאומית, על הצרה המוטלת לפתחו, ועל חייה התלויים מנגד עוד לפני ההתפתחויות האחרונות, ועכשיו - על אחת כמה וכמה...

השלט הגדול, היצר שהתלבש בתמונה ענקית - עוד היה למול עיניו, מרחק הצצה קלה. אך הוא הרגיש באותו רגע כוחות חדשים, עוצמות חזקות ננסכות בו, נותנות בו כח. 'אני לא מסתכל!' - שב וקבע לעצמו, 'עיניים מושפלות, מעכשיו ועד איכילוב. לרפואת בני היקרה!' - שב ולחש בשפתיים חשוקות...

הוא ממשיך לפסוע, כשלפתע ממצלל הטלפון הנייד שבכיסו. רעיתו על הקו, נרגשת ומחוייכת. 'היא פתחה את עיניה' - מדווחת האשה בשמחה, 'עכשיו מסירים ממנה את ההרדמה... הרופא אומר שזה סגור רפואי כמעט חסר תקדים, שבלי כל טיפול הילדה חזרה לעצמה וגופה התגבר מעצמו על הזיהום!'

עוד דקה חולפת והיא שוב מתקשרת, עדכון נוסף ושמח במיוחד: 'הרופסור אומר שאין צורך בתרופה כרגע, הוא קיווה שהתעכבת ולא יצאת בכלל, כי זה ממש מיותר עכשיו... אתה יכול לחזור, אין צורך יותר!'

בעודו רץ ונמלט מזירת הנסינות, הוא מהרהר במה שקרה, ועד כמה הרופא טועה. הן אם לא היה יוצא, ולא היה נתקל בנסינו, ולא היה מתגבר, ולא היה מנצל את ההזדמנות הזו לתפילה - הרי שההטבה המפתיעה הזו במצבה של בתו לא היתה מתרחשת! טוב שיצא, עוד יותר טוב שהתגבר, ומצוין שזכר להתפלל ברגע המלחמה והמאבק על קדושת עיניו - כי כך ניצלו חיי בתו באופן פלאי וניסי לחלוטין!

סיפור זה המופיע בספר 'עלינו לשבח' בעדות ממקור ראשון, אינו אלא כעדות מהחיים לדברי חז"ל במסכת קידושין, שאמרו ש'כל הבא דבר עבירה על ידו וניצל ממנו - נעשה לו נס'. כי הרגע הזה של המלחמה והנסינו, המאבק והעקשנות, לשמור על קדושת העיניים, לאבטח את טהרת המבט, לעצום את העיניים לנוכח מראה אסור אף כי מפתה - הוא רגע פלאי, שמימי, ניסי!

ברגע הזה פותח בורא עולם את כל השערים, ומקבל את החייל הגיבור שלו בחיוב חזק. ברגע הזה זה כבר לא רק נסיון של להביט מינה ושמאלה, אלא רגע מבחן שהקדוש ברוך הוא צופה ומביט בו, ואומר לו 'בני, תחזיק מעמד, תתחזק, תשמור על עצמך ואני נותן לך כל אשר תחפוץ!'

הבה נפנים זאת לליבנו, לרגעי הנסיון שכולנו נתקלים בהם. ברגע המלחמה זה בוודאי לא קל, אך כדאי כל כך להחזיק מעמד, להיות החייל האמיני של בורא עולם, שעוצם עיניים בגבורה ופוחת שפתיים לבקש, כי שערי שמים פתוחים למתגבר על נסיונות בקדושת העיניים, להרעיף עליו שפע טובה וברכה ככל אשר יבקש!

הגליון שהוביל למהפך קיצוני!

היתה זו שעת ערב שגרתית, כשצילצל הטלפון בביתו של ר' בנימין פ. בירושלים. הוא הביט במסך בעיניים מופתעות, המספר שהוצג היה מספר מחול, והוא לא מכיר אף אחד שנמצא שם עכשיו. כשענה, הופתע לשמוע כי המתקשר משוחח באנגלית, ומדובר בעורך דין ממונהטן הרחוקה. באין אומר ודברים, בישר עורך הדין כי דוד של אביו נפטר ערירי, והוריש לו חלק ניכר מרכושו...

ברגע הראשון נתקף הלם. עד עתה היה יהודי שחי בפרנסה דחוקה, מעולם לא דמיין להיות בעל רכוש כה רב. אחרי רגע התאושש, ובאנגלית הרצוצה שבפיו החל לשוחח עם עורך הדין על הפרוצדורה הכרוכה בהעברת הכסף. כשסיים את השיחה נתן דרור להתרגשותו, דמעות אושר עלו בעיניו, והוא שיתף את רעיתו בבשורה הטובה, תוך שהוא מבקש לשמור את הדבר בסוד מחשש לעינא בישא.

בימים הבאים, גיבש את המסמכים הנדרשים, תעודות לידה מקוריות, ועדויות ממוסמכות שונות, שהפכו לקלסר עב כרס, עמו יצא לארה"ב, כדי להשלים את ההליך. אחרי כמה שבועות, במהלכם טס לחו"ל כמה פעמים לטפל בנושא, קיבל את הטלפון הרשמי מהבנק: 'היום הועברו לחשבונך 4,618,000 דולר', דיווחה הפקידה בלקוניות, 'תרצה לקבוע פגישה עם מנהל ההשקעות שלנו? אנו יכולים גם לבוא אליך!' - הציעה שירות לו זכאים רק אילי הון...

את השבועות שאחר כך, הקדיש לבידורם אחרי השקעות מניבות. למד על נדל"ן, עשה היכרות עם עולם המניות, ולא נחה דעתו עד שקפץ לבורסה לניירות ערך. בתוך נפשו עם סוכנים שונים של חברות השקעה מקומיות זרות, שוקל את דרכו בהתאם לסכום העתק הניצב לרשותו. די מהר קלט יפה את עולם העסקים, והחל לטוס בין יבשות העולם, מחלק את הונו בהשקעות שונות, במטרה להניב רווחים גבוהים ככל האפשר...

אלא שהרווחים האמורים - התעכבו והתעכבו. במקום אחד צצו קשיים, במקום אחר התברר שמדובר בנוכל שלקח את הכסף ונמלט, ובארץ שלישיית - הוכבד

במפתיע נטל המס על השקעותיו. כך או כך, בחלוף תקופה לא ארוכה, החלה להכות בו ההכרה כי הכסף מתנדף לו מבין האצבעות, ההשקעות נכשלות בזו אחר זו, ועוד רגע - הוא יורד מנכסיו.

כשביקש הלוואה מהבנק עוד טרם נודעו הקשיים בהשקעותיו, שמח הבנק למשכן חלק ניכר מרכושו ולהלוות לו סכום עתק, אותו שב והשקיע בנסיון למזער את הנזקים. עד מהרה התברר כי גם המאמץ הזה נועד לשווא, גם הסכום שלוה טבע במצולות הפסדיו, נכסים נוספים ירדו לטמיון...

בעדותו, מציין האיש כי כלפי חוץ המשיך לנהוג כרגיל, כדי להסתיר את התעשרותו הפתאומית ולמנוע עין הרע. אף את התרומות הנאות שהעביר לצדקה נתן בצניעות ובסתור, כדי לזכות בסגולות המצוה אך בלי לפרסם את הדבר. למרות זאת ולמרות עוד סגולות שביצע - עדיין לא ניכר שום שיפור בעסקיו, העניינים הידרדרו במהירות...

כעבור תקופה לא קצרה, גילה כי הפך שוב לעני וחסר כל, בעל חוב בקנה מידה אדיר. נכון, נותר לו אי אלו נכסים לא ממומשים בפניות נידחות בגלובוס, אך לכל אחד יש בעיה כזו או אחרת, אף אחד אינו יכול למלא את החלל העצום שנפער ברכושו. ביתו נמכר, נכסיו הוצעו במכרז, הוא הפך לעני ואביו, פושט רגל וגם פושט יד...

במסעו האחרון לאמריקה, בנסיון להציל משהו מנכסיו האובדים, נכנס לבית כנסת קטן וצדדי לתפילת מנחה, ושם נתקל בעלון שבת מצהיב מיושן. הוא הרים את הדף ועיין בו שעה קלה, ולפתע צד את עיניו ציטוט מספר, בו נאמר כהאי לישנא: 'כול אדם להיוולד במזל של עשירות ואף להיות עשיר, אך אם לא ישמור את עיניו ולא יתנהג בקדושה - עתיד הוא לאבד את נכסיו ולהפוך לעני ואביון!'

המילים צמררו אותו, נשימתו נעתקה. העובר עליו היה כתוב כאן, שחור על גבי לבן. בעיני דמיונו גלגל את השנה האחרונה לאחור, כיצד הפך מאדם שמור וזהיר בקדושת עיניו, לאדם שעיניו משוטטות בלי הבחנה, נותן להן דרור להביט להיכן שהיצר מוביל... איך במהלך המסעות חובקי העולם איבד את שמירת העיניים שכה היה זהיר בה, איך קדושתו וטהרתו נפגמו עד אין קץ...

עיניו החלו להזיל דמעות, כשהבין מה עולל לעצמו. 'לאדם שנוהג כפי שנהגתי' - הטיח בעצמו, 'כתוב מפורשות מה יקרה: יאבד את נכסיו ויהפוך לעני. נו, מה חשבת' - שב ונזף בעצמו בכאב, 'שתסתכל היכן שתרצה, תביט בכל מקום, ונכסיך יישארו ברשותך! וכי אין דין ואין דיין?! אם העיניים רואות, אם אין להן שמירה, אם אבטחתם נפגמת - הלכו הנכסים, הופסד העושר, נגמרו ההשקעות וטבעו כל החלומות על העושר הגרנדיזו!'

בפנית בית הכנסת הקטן, עמד אז שפוף ובוכה, ממולל את העלון הבלה באצבעותיו ומהרהר בחרטה על התקופה שחלפה. הוא לא הניח לעצמו להישבר ולא אבה להתיימש, ועל אתר התחזק וקיבל על עצמו בקבלה חזקה ועוצמתית החלטות קשות לביצוע, שתכליתן לשמור את עיניו מכל משמר ולהתחיל להקפיד על קדושת מבטו. מעתה יגן על עיניו בכל מחיר שבעולם, ישמור על קדושת העיניים! הוא יצא את בית הכנסת, וחש אדם חדש. לבו התכבס, עיניו שמורות - מעתה ועד עולם, נשמתו מאושרת. העבר אין, העתיד עדיין: 'מעכשיו אני שומר על העיניים, בכל מחיר ובכל תנאי' - הרהר באושר ובסיפוק. 'דבר אחד כבר הרווחתי מכל הפסדיי - שהתחלתי לשמור את עיניי' - אמר לעצמו.

ואז, באופן מפתיע לחלוטין, התרחשה התפתחות איזורית מפתיעה, בדיוק בסביבת אותו נכס שכוח ומופסד. הוא מכר אותו בהון עתק, ואת הכסף שהרוויח שב והשקיע בנכסים אחרים. ההצלחה האירה לו פנים, אחרי תקופה שב והתעשר כמקדם!

את מכתבו, בו הוא מעיד על סיפורו האישי וכפי ששלחו אל הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א המעיד על הסיפור, הוא מסכם בהתרגשות אין קץ, כמה זכה באושר רוחני ובעושר גשמי כפול ומכופל כפי שלא צפה מעולם, רק בגלל שלא הניח לעיניו לצפות היכן שרצו, רק בגלל ששמר על ראייתו.

ואכן, עוצמת השפעת שמירת העיניים על פתיחת שערי הפרנסה, מבוארת בדברי חז"ל המפורשים במסכת יומא ע"ד, שם מבואר ששערי הפרנסה נפתחים במידה מדוייקת, מדודה ומותאמת לפתיחת העיניים. ככל שיהודי סוגר את שערי עיניו, עוצם אותן מראות ברע, מאבטח אותן מכל מראה אסור - כך נפתחים בפניו שערי שפע ופרנסה!

העולם של היום התרגל לקביעה, שקידמה טכנולוגית ופתיחת אופקים הכוללות גם ירידה בשמירת העיניים - הן הכלי היעיל לשיפור העבודה, ליעול הפרנסה, להבטחת ההצלחה. מתברר, שמבחינה טכנית זה יתכן, אך הברכה תלויה בשמירת העיניים, וכל התקדמות או שיפור יש לבחון שלא יפגעו חלילה בשמירת העיניים, כדי שתשרה הברכה ותשתפר הפרנסה!

הבה נשמור את העיניים, נעצום אותן בקפידה. נקפיד לפותחן רק במידה הראויה, הנדרשת, הקדושה. כך נזכה ששערי השפע והעושר, הסייעתא דשמיא והאושר יפתחו בפנינו, להוריק עלינו שפע ברכה עד בלי די!

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשראי) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס